

GR 573

VESDER-HOEGNE-HELLE-HOGE VENEN

februari / mei 2007

Zaterdag 2 februari	Angleur - Pepinster	28 km3
Zaterdag 17 februari	Pepinster - Eupen	29 km 10
Zondag 11 maart	Eupen - Mont Rigi	28 km 15
Zondag 25 maart	Mont Rigi - Spa	28 km20
Zaterdag 14 april	Spa - Theux	28 km30
Zaterdag 5 mei	Theux - Belleheid	23 km34
	Hoogteprofielen en kaarten	43

Kaarten en hoogteprofielen staan aan het eind van het verslag.

Tekst: Trudi; foto's: Wim

Zaterdag 2 februari

Angleur - Pepinster

28 km

Laagste punt: 58 m

Totale stijging: 1040 m!

Hoogste punt: 246 m

Totale daling: 970 m

Weer: nevelig, halverwege de middag wat zon.

Vandaag beginnen we aan een nieuwe route en wel de GR573 in België. We staan zoals altijd vroeg op en vertrekken even voor half 8 naar Pepinster. Daar nemen we de trein van 8 over 9 om vervolgens na ca.10 minuten uit te stappen op het stationnetje van Angleur. En zo beginnen we even voor half 10 aan de wandeling. We hebben er zin in.

Even zoeken we naar de juiste GR want ook de GR57 loopt door dit plaatsje. Maar nadat we via een brug het Ourthekanaaltje zijn over gestoken zien we het eerste teken waarbij de GR573 keurig staat vermeld.

In de Ourthe ligt een prototype van een verplaatsbare waterkrachtcentrale. Deze wordt over het water naar een stuw getransporteerd en kan daar zijn werk doen zonder dat er aan de stuw iets veranderd wordt.

Tijdens het eerste stuk van de wandeling zien we nog behoorlijk veel bebouwing. Geen wonder zo dicht bij Luik. Maar nadat we het plaatsje Chênée achter ons laten wordt de bebouwing duidelijk minder en de stijgingen talrijker.

In Vaux-sous-Chrevemont steken we de Vesder over.

Even buiten het plaatsje nemen we een kijkje op dit oude en totaal verwaarloosde kerkhof.

Hierna gaat het weer via een kruisweg behoorlijk steil omhoog richting de chapelle de Notre Dame de Chèvremont. Op de achtergrond de imposante basiliek.

Binnen in deze kapel
hangen diverse
plaquettes als dank voor
een verleende gunst.

Zo imposant als de basiliek er van buiten uitziet zo bescheiden is deze van binnen.

Na het bezoek aan de basiliek daalt onze weg af naar het plaatsje Chauffontaine. In dit plaatsje borrelt 36,6 graden warm water uit de grond op in de enige warmwaterbron van België.

We verlaten het plaatsje en lopen vervolgens door een prachtig bosgebied met zo nu en dan een beekje.

Hier vinden we ook de pont du Diable (duivelsbrug). Deze brug werd ruim honderd jaar geleden gebouwd tijdens de aanleg van een spoorweg, maar heeft nooit enige functie gehad.

In het plaatsje Trooz passeren we een oud en vervallen sluisje.

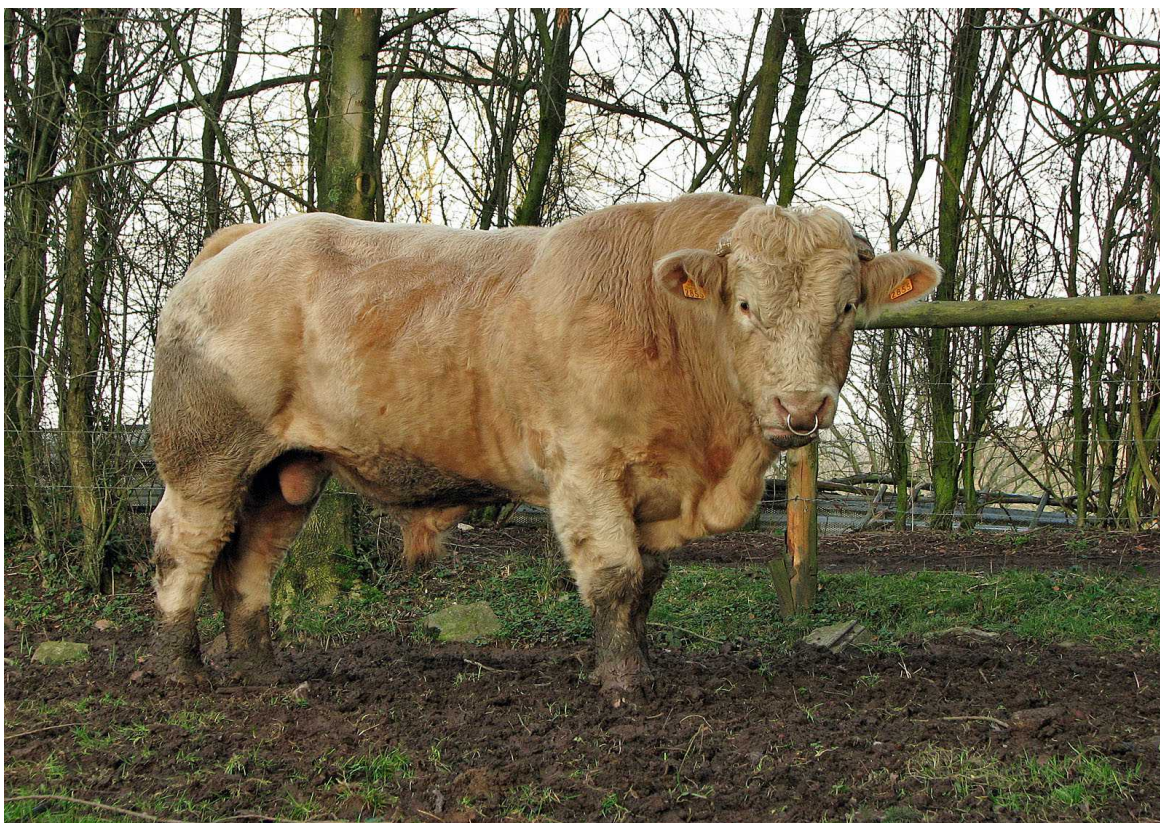
Ook het “kasteeltje” ernaast toont een compleet vervallen indruk. Toch is het nog bewoond.

Deze foto is genomen voor Nessonvaux.

We zien niet vaak een stier in een weiland lopen. Indrukwekkend ziet hij er wel uit.

We kunnen het niet laten om dit huis op de foto te zetten.

Om half 5 bereiken we het eindpunt van vandaag, het station van Pepinster. We hebben er een geweldig mooie afwisselende wandeling opzitten. 's Avonds zijn we best wel moe en achteraf blijkt waarom. We hebben namelijk in totaal meer dan 1000 m geklommen.

Zaterdag 17 februari

Pepinster - Eupen

29 km

Laagste punt:	137 m	Totale stijging:	750 m
Hoogste punt:	367 m	Totale daling:	600 m
Weer: licht bewolkt, zo nu en dan een flauw zonnetje.			

In 1 uur en 5 minuten rijden we vanaf thuis naar Eupen. Daar nemen we de trein van 12 over 9 naar Verviers en stappen daar over op de trein naar Pepinster. Om kwart voor 10 beginnen we aan onze wandeling.

We beginnen gelijk met stijgen en na een half uurtje bereiken we La Raye, een gehucht van maar één huis, op 200 m.

Even later lopen we door dit prachtige kleine bosgebied met een riviertje.

Na dit stukje prachtige natuur lopen we een tijdlang door de bebouwing rondom Verviers. Maar na in totaal zo'n 2 uur lopen laten we dit achter ons en krijgen we weer een afwisselend gebied voorgeschoteld. Een aantal keren loopt ons pad via een holle weg. Deze holle weg ligt er droog bij maar we zien vandaag ook erg veel modder.

Hier kijken we naar het plaatsje Hevremont.

Dat het vaak een “rommeltje” is in België zie je ook op deze foto. Maar het heeft wel wat.

Soms zijn de hekjes al wel erg oud.

Hierna verlaten we de GR even om naar het 300 m verderop gelegen plaatsje Limbourg te gaan met een mooi oud klein centrum.

We lopen verder via het plaatsje Goe en Membach en komen om 16.00 uur aan bij dit punt, hoog boven de benedenstad van Eupen.

We lopen nog een stukje verder tot de jeugdherberg en vandaar zoeken we onze eigen weg naar het station van Eupen waar we om half 5 aankomen.

Zondag 11 maart

Eupen - Mont Rigi

28 km

Laagste punt: 264 m

Totale stijging: 530 m

Hoogste punt: 694 m

Totale daling: 160 m

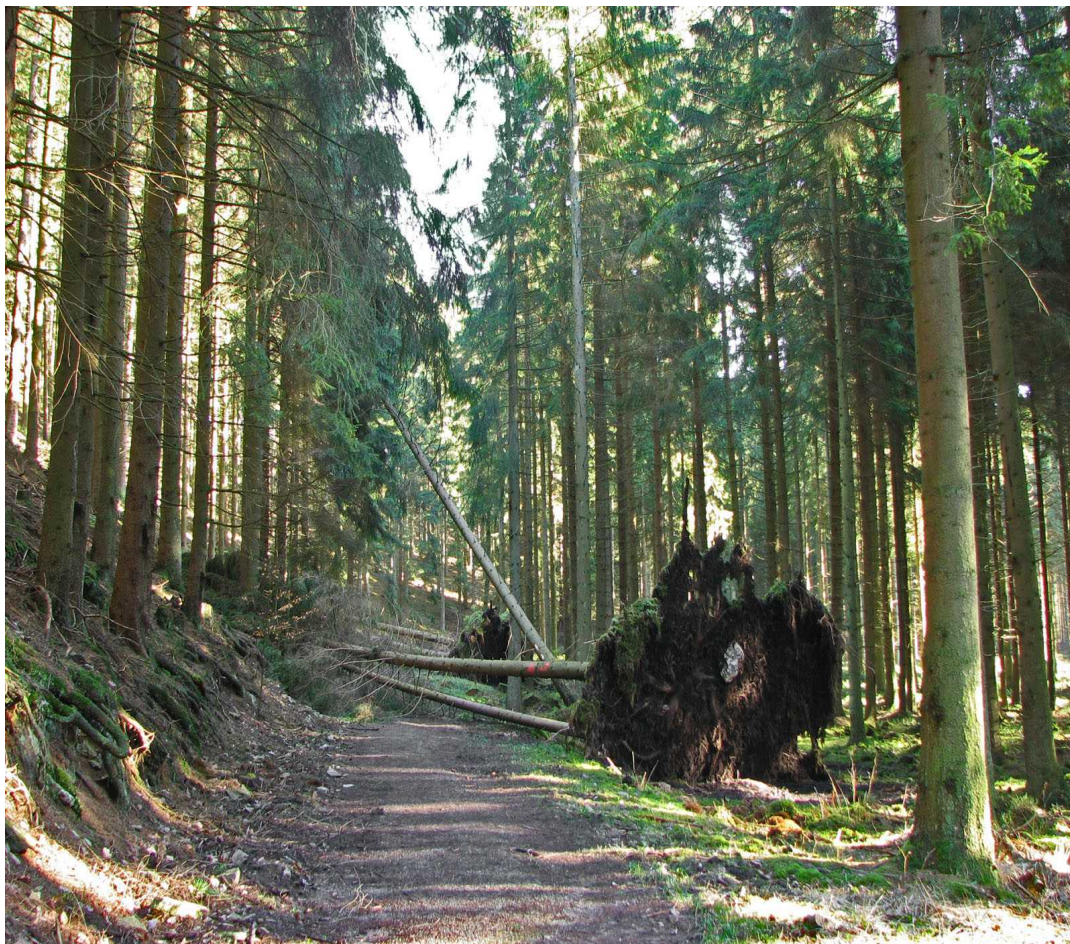
Weer: zonnig

We vertrekken deze morgen vroeg, even voor half 8 gaan we richting Eupen. Omdat we vandaag de bus aan het einde van de dag nemen is het prettig om voldoende tijd te hebben voor de wandeling. Ook nu bedraagt de reistijd een uur en 5 minuten. We zetten de auto neer op een parkeerplaats aan de Judenstrasse.

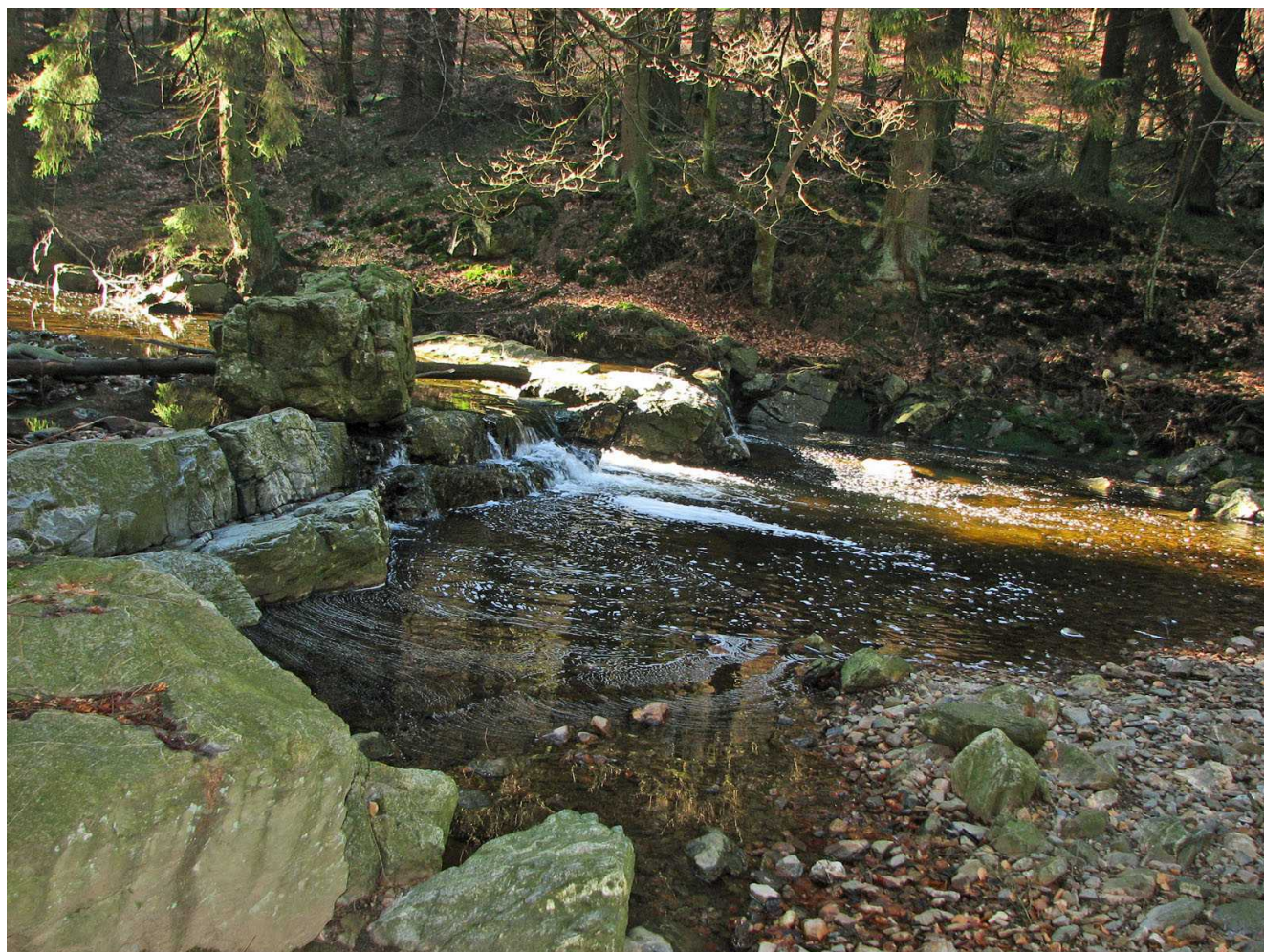
Als we de verhalen op internet mogen geloven krijgen we het vandaag zwaar door de nattigheid op de Hoge Venen. We zijn benieuwd.

Om kwart voor 9 beginnen we aan de wandeling. De route is vlakbij en die hebben we dan ook heel snel gevonden. We dalen hierna af naar de benedenstad van Eupen om vervolgens snel het stadje uit te lopen. Even buiten Eupen zien we de Vesder en de Helle samenkomen. Onze wandeling loopt vandaag grotendeels langs en in de buurt van de Helle.

Al snel lopen we de bossen in. Dat niet alle omgevallen bomen na een storm altijd worden opgeruimd, blijkt uit deze foto.

De Helle kronkelt mooi door het landschap met zo nu en dan een klein watervalletje.

In een plas water zien wij deze enorme hoeveelheid kikkerdril. Een glibberig gezicht.

Deze boomstam zit vol zwammen.

Om een uur of half 12 houden we onze eerste pauze. We hebben, ondanks het prachtige weer, nog weinig wandelaars gezien. De omgeving is mooi, met altijd weer het riviertje de Helle. Op deze foto zie je de plaats waar we de Helle oversteken. Dankzij onze stokken lukt dat perfect. We wachtten een poosje met het fototoestel in de aanslag om deze jongens tijdens de oversteek te fotograferen. Maar helaas, ze zwaaien een keer naar ons en zijn niet van plan onder ons toezien oog de oversteek te wagen.

We lopen verder langs de Helle en zo langzamerhand wordt het gebied natter.

We komen aan bij de eerste houten vlonders. Er zullen er nog heel veel volgen. Het terrein is vanaf hier behoorlijk nat en modderig. Maar niet zo erg als ons beloofd was. Op een paar plaatsen is het wel erg nat maar ook hier komen we er zonder kleurscheuren doorheen. Gewoon in een hoog tempo van pol naar pol en niet lang nadenken welk pad je wilt nemen.

De laatste oversteek van de Helle gaat over dit mooie bruggetje.

Nu komen we bovenop het plateau van de Hoge Venen. Dankzij het mooie weer hebben we een De laatste 8.5 km loopt over goed begaanbare paden, maar ook over houten vlonders. Vlak voor Mont-Rigi lopen we het laatste lange vlonderpad van vandaag.

We zijn om kwart voor 4 bij Mont-Rigi, een groot restaurant. De bus gaat pas om half 6, maar geen nood want het bier en de rosé smaken prima. De bus brengt ons in een klein kwartier in Eupen. Vanaf de bushalte in de benedenstad lopen we in 5 minuten steil omhoog naar de parkeerplaats. Even na 7 uur zijn we weer thuis.

Zondag 25 maart

Mont Rigi - Spa

28 km

Laagste punt: 246 m

Hoogste punt: 674 m

Weer: bewolkt/ zonnig

Totale stijging: 300 m

Totale daling: 720 m

Het is weer een vroegertje vandaag want we willen om 9 uur de trein halen die vertrekt uit Spa.

We zijn vroeg genoeg om wat rond te kijken in het vreselijk oude stationnetje.

Om 21 minuten over 9 arriveren we in Verviers en daar nemen we om kwart voor 10 de bus naar Mont Rigi.

We hadden al wel in krant gelezen dat het de afgelopen week behoorlijk had gesneeuwd, maar dat er nog zoveel was blijven liggen hadden we niet verwacht. Als we om 10 over 10 uit de bus stappen waait er een stevige wind en is het behoorlijk koud. Ik ben dan ook blij dat ik me niet zomers heb aangekleed.

Het pad loopt vlak achter langs het restaurant Mont Rigi en we hebben dan ook gelijk een mooi zicht op de witte wereld van de Hoge Venen.

Hier lopen we door het gebied, genoemd Fagne de Polleur. Zonder vlonders is dit veengebied niet te belopen.

De afgelopen dagen is er al behoorlijk veel sneeuw weggedood. Dat betekent wel dat het zo nu en dan behoorlijk nat en drassig is.

Een oude wandelboom.

Het blijft lang nat en drassig. En dat betekent verschrikkelijk goed uitkijken waar je loopt. Maar door de sneeuw is dat moeilijk te zien.

Hier loop ik precies zoals het teken op de boom mij voorschrijft.

En weer modder en diepe gaten. Ik word er soms moedeloos van. Wim maakt zich er niet druk om en banjert gewoon maar door.

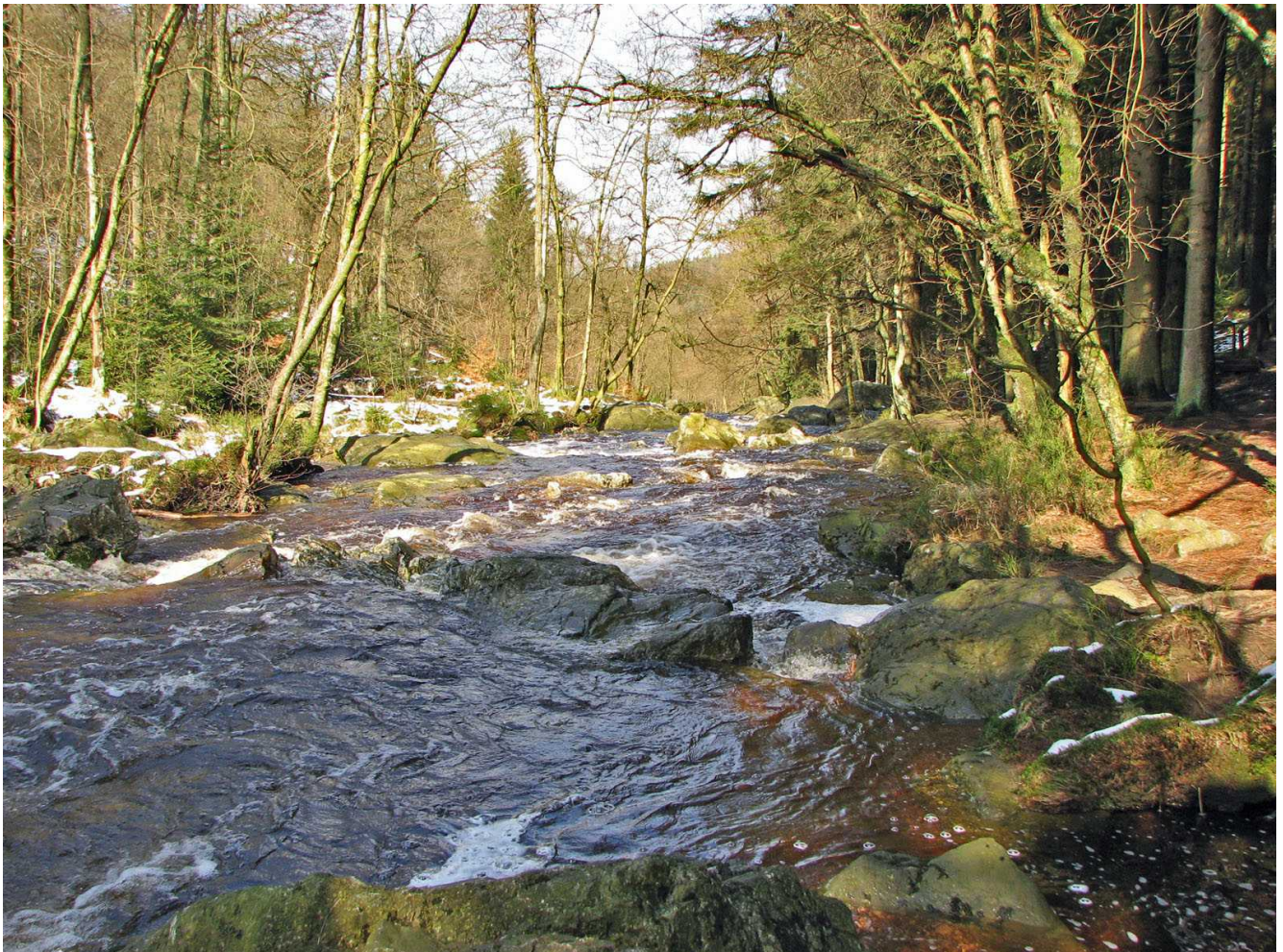
Eeuwfeestbrug (Pont du Centenaire) over de Hoegne. Gebouwd in 1930 naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van België. Bij mooi weer is het hier erg druk.

We lopen nu ongeveer een uur door een prachtig relatief woest gebied richting Belleheid door de vallei van de Hoëgne. We zijn, na ongeveer 3 uur wandelen, zover gedaald dat de sneeuw praktisch is verdwenen.

Doordat er afgelopen week veel sneeuw is gevallen en de dooi al weer gauw is ingetreden zien we een behoorlijk woeste rivier de Hoëgne.

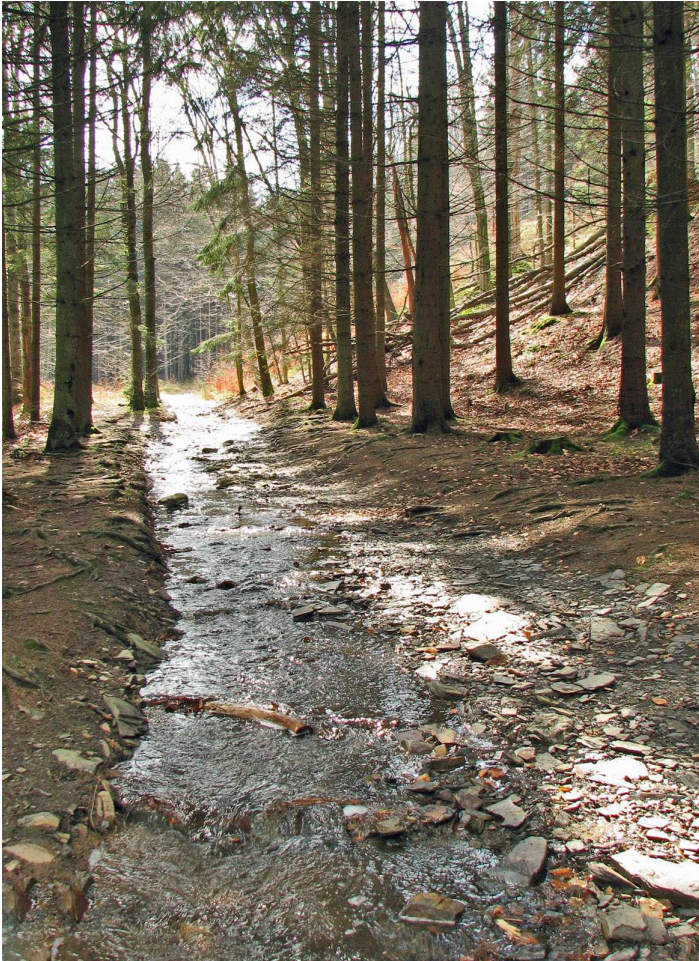

We steken de Hoegne regelmatig over via idyllische bruggetjes.

Dit bord geeft duidelijk aan dat er geen fietsers en paarden gewenst zijn in dit gebied.

Zo nu en dan is ons pad veranderd in een smal riviertje. En, dat is niet te zien op deze foto, soms nog behoorlijk diep.

Voor deze brug is een kromme boom gebruikt.

Nadat we Belleheid hebben gehad zijn we even onze route kwijt. Bij deze oude fundering houden we pauze en kijken even op de GPS waar we ongeveer zijn. Het blijkt dat, als we gewoon verder lopen, we vanzelf weer op het pad komen.

Dit kleine huisje vraagt om op de foto gezet te worden.
We lopen nu richting Sart, het enige dorpje waar we echt doorheen lopen vandaag.

Nadat we weer een stuk bos hebben gehad dalen we naar Lac de Warfaaz; begin vorige eeuw aangelegd om Spa te behoeden voor overstromingen. Met mooi weer zal het hier zeker druk zijn. Je kan er bv. varen, er is een speeltuin en natuurlijk ook een restaurant .

Maar wij lopen verder en klimmen weer omhoog door het bos en hebben voordat we weer gaan afdalen een mooi zicht op Spa.

Vlak voor Spa gaat de GR573 naar rechts, maar wij gaan linksaf om op zoek te gaan naar het station waar de auto staat. We hebben het snel gevonden en om kwart over 5 is het einde wandeling.

Zaterdag 14 april

Spa - Theux

28 km

Laagste punt: 134 m

Hoogste punt: 330 m

Weer: zonnig

Totale stijging: 720 m

Totale daling: 810 m

Na ruim een uur gereden te hebben zetten we de auto neer op het parkeerplaatsje bij het stationnetje van Theux. We nemen hier de trein van 10 voor 10 en na tien minuten treinen arriveren we in Spa. De zon laat zich gelijk al van haar goede kant zien en het belooft dan ook een mooie wandeldag te worden.

Nadat we het station hebben verlaten lopen we binnen 5 minuten naar onze route en laten dan ook gelijk de bebouwing van Spa achter ons.

In het plaatsje Hèstroûmont zien we dit oude elektriciteitshuisje. In België zie je nog heel veel bedrading boven de grond.

Deze dag staat in het teken van heel veel prachtige vergezichten. We genieten dan ook intens van het prachtige glooiende landschap met heel veel weilanden.

We zien dit jaar voor het eerst heel veel koeien in de wei. Dit komt vast door het mooie weer.

Middenin in het landschap komen we dit kruis tegen, belegd met allemaal verschillende stukjes aardewerk.

Een heel mooi straatje in het plaatsje Ronde Haie.

Er lopen wel heel veel wandelpaden door dit gebied volgens deze gegevens. Maar of dit allemaal nog wel juist is vragen we ons af gezien de behoorlijk oude verf.

Ondertussen is het behoorlijk warm geworden en ik droom al enige tijd van heerlijk koud water. Maar mijn fles is bijna leeg en wat er nog in zit is warm geworden door de zon.

Als we in het plaatsje Oneux aankomen maakt Wim een foto van de kerk. Ik zie een paar mensen aan het bier in het zonnetje zitten en vraag aan hen of ze onze waterflessen willen vullen. Maar nee, geen kraanwater, we krijgen een paar flesjes heerlijk koude Spa. Wat kan water toch lekker zijn.

Nadat we het plaatsje Oneux achter ons hebben gelaten lopen we ongeveer in een half uurtje naar het station van Theux. Om ongeveer 5 uur stappen we weer in de auto richting huis. We hebben we een prachtige wandeldag opzitten met de hele dag zon en een geweldig mooie omgeving.

Zaterdag 5 mei

Theux - Belleheid

23 km

Laagste punt: 168 m

Totale stijging: 780 m

Hoogste punt: 463 m

Totale daling: 510 m

Weer: zonnig

Deze morgen vertrekken we om ongeveer kwart over 8 richting Sart station. Dit gehucht ligt ongeveer 1 km van de route en er vertrekt een bus richting het station van Verviers. Wij nemen de bus van 10 voor 10 en in Verviers nemen we de trein naar Theux. Om ongeveer 5 voor 11 beginnen we aan onze laatste etappe van de GR573.

We verlaten snel het plaatsje Theux en ons pad gaat al gelijk bergop. We hebben gelijk al een mooi zicht op de vallei van de Hoegne. Het is goed te zien dat de zon haar werk goed heeft gedaan want de bomen en struiken staan prachtig in bloei.

We zien al snel in de verte het kasteel van Franchimont liggen en even later na een korte klim staan we voor de poort. Mogelijk dateert de eerste constructie van het kasteel uit het midden van de 11e eeuw. Het was eigendom van het Prins-Bisdom Luik.

We mogen het kasteel niet in zonder entree te betalen. Zelfs een vluchtige blik door de toegangspoort is in principe niet toegestaan. Om de 2 jaar wordt in de ruïnes van dit kasteel een middeleeuwse kermis georganiseerd.

Wij lopen verder en gaan richting Polleur. We genieten van mooie vergezichten ondanks dat het wel wat heilig is. En zo komen we aan bij de oude brug van Polleur waar we een pauze houden.

Na de koffie vervolgen we ons pad en lopen richting de kerk met de gedraaide torenspits.

Vlak buiten Polleur steken we het riviertje de Hoegne over middels een ijzeren brug. Ineens zijn we weer in een totaal ander prachtig stuk natuur beland.

Even verderop zien we dit vervallen bruggetje. Of het verantwoord is om deze brug over te steken? Wij komen daar niet achter want ons pad laat deze brug links liggen.

Een paar dagen geleden stonden deze paarden vast en zeker nog tussen de bloeiende gele paardenbloemen. Nu zijn ze allemaal uitgebloeid en zijn het “pluizenbolletjes” geworden.

Even later lopen we over deze brug waarop een paar grote keien zijn geplaatst om de auto's tegen te houden. Deze kunnen de rivier oversteken middels een gué (doorwaadbare plaats).

Wij verlaten het bos om even later door een smalle doorsteek in een heg via weilanden naar beneden te lopen. We hebben een prachtig gezicht op deze weilanden die afgezet zijn met heggen, boompertijen en prikkeldraad.

We houden een rustpauze in de wei en genieten van de omgeving.

Even later vervolgens wij onze wandeling via diverse smalle doorsteekjes en een hek waarbij een oude binnenband gebruikt wordt om het dicht te houden.

Even later bereiken we de asfaltweg Jalhay-Solwaster. Langs deze weg zien we deze meer dan honderdjarige eik met 7 stammen, de “Sept Frères” (7 broers) genoemd. Aan de basis vind je maar één stam, maar dat is op de foto niet echt goed te zien.

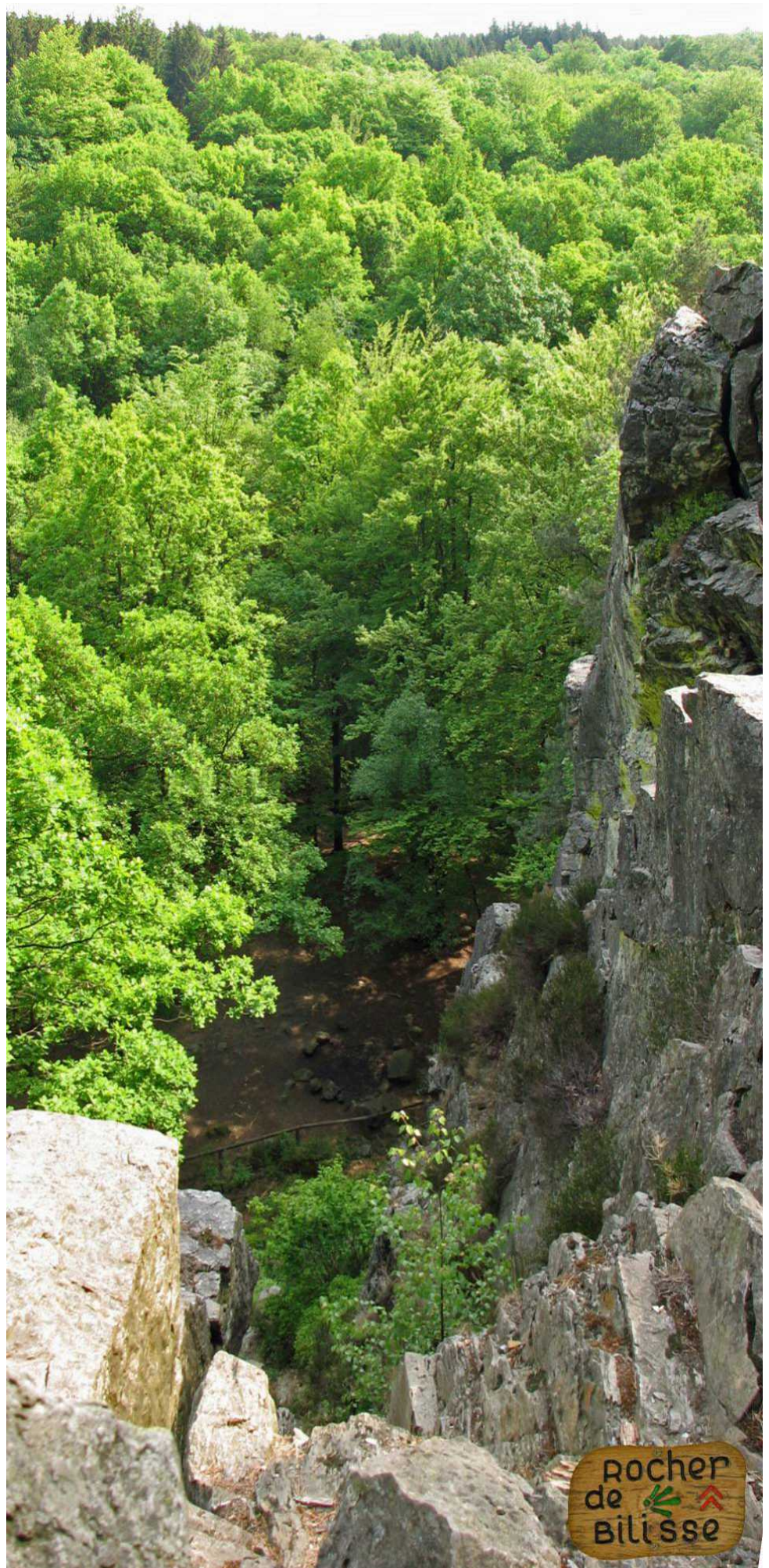

Hierna duiken wij het bos weer in en komen uit bij de "Rochers de Bilisse".

De rotslagen van de Rocher de Bilisse hebben een helling van ongeveer 80°. Oorspronkelijk waren het kwartsietlagen, afgewisseld met leisteenlagen. Omdat leisteen zachter is dan de kwartsiet, is de leisteen voor een groot deel verdwenen. Alleen de kwartsietlagen bleven rechtop staan

De naam komt waarschijnlijk uit het Keltische "Bill" wat "Scherp, uitstekend, puntig" betekent en "Lech" voor "Steen of rots".

Voor dit gebied een indrukwekkende rotspartij.

Even verderop in het bos lopen we langs dit indrukwekkend blok kwartsiet van 3 x 4 m. Helemaal zeker is het niet maar volgens velen is het een echte Keltische offersteen.

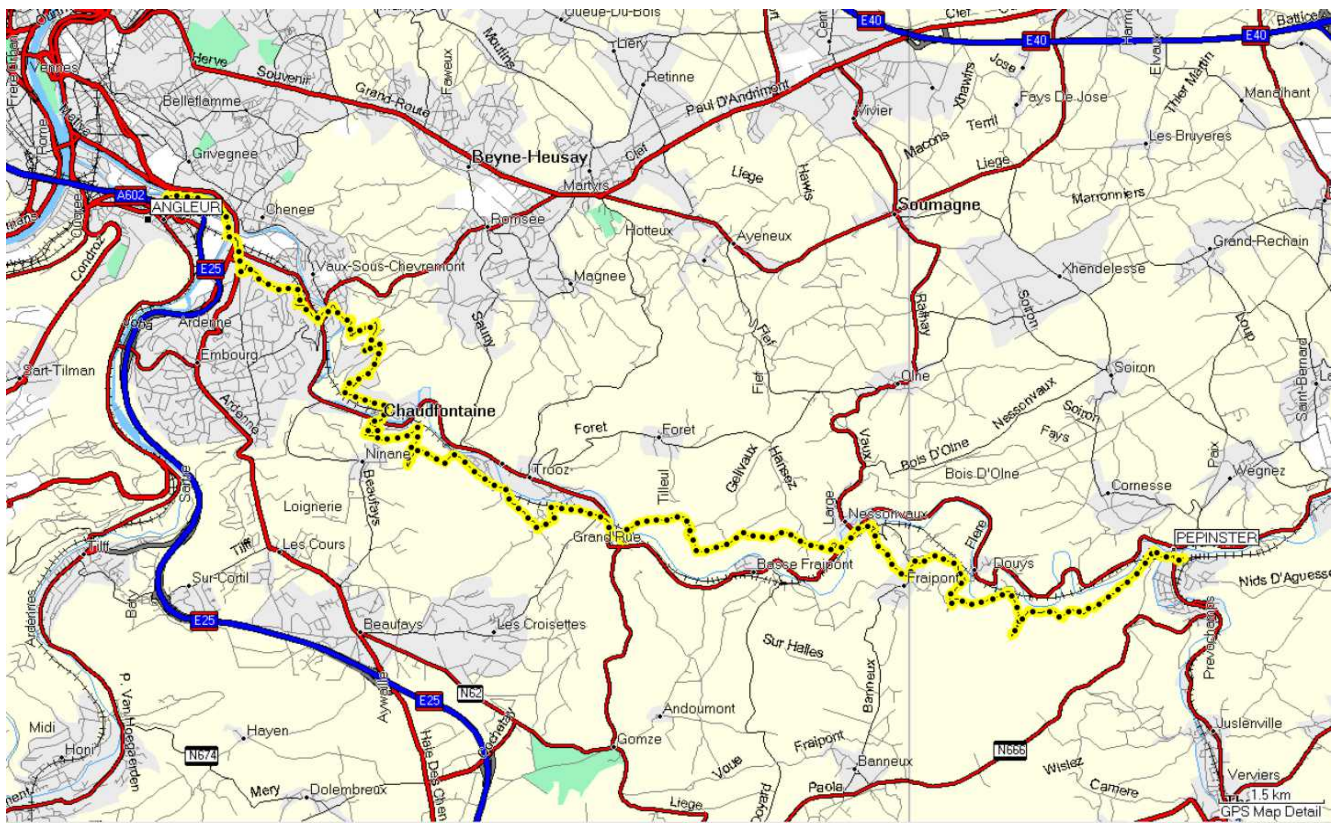
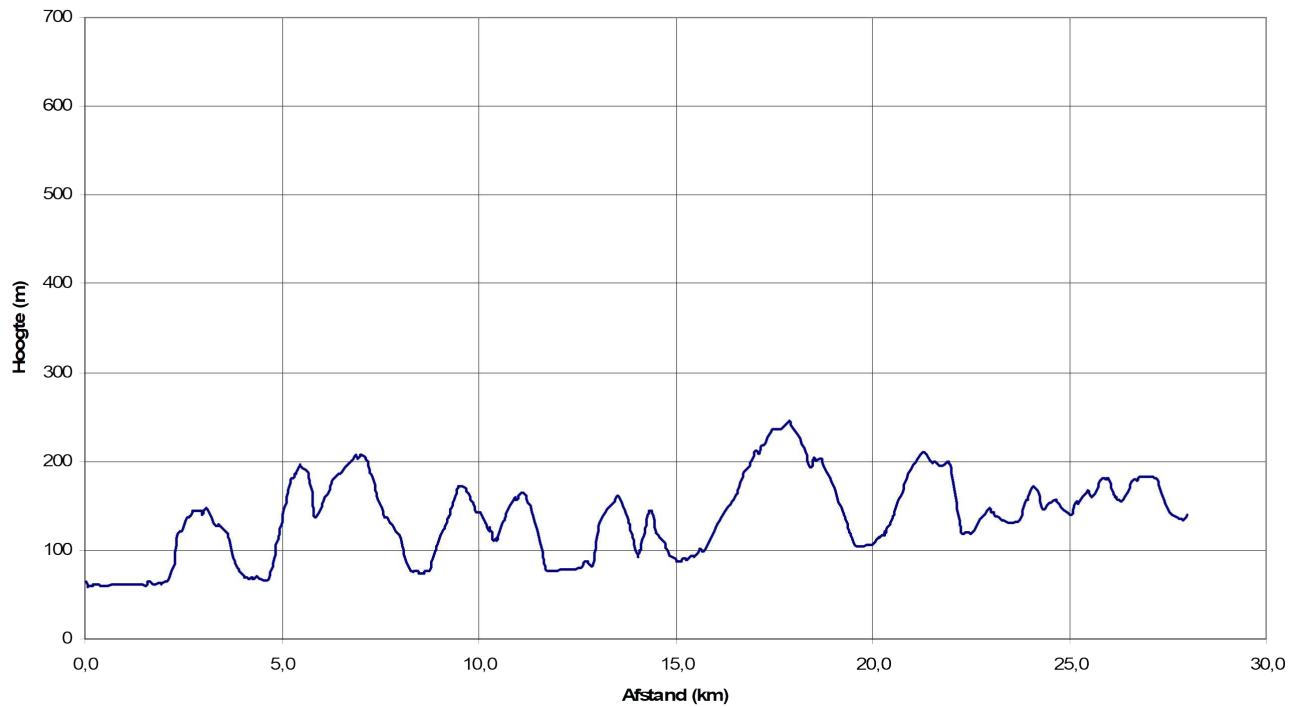
En dan ineens arriveren we bij de brug van Belleheid, het einde van onze GR573. Hier vandaan is het nog een kilometer naar onze auto. Maar we moeten nog wel even zo'n 70 à 80 m stijgen voordat we daar zijn.

We hebben er weer een pad opzitten. We hadden al vaak gelezen op internet dat het de moeite waard is om de GR573 te lopen. En dat is ook zo. We hebben genoten van 6 prachtige wandeldagen en we hebben in het totaal 164 km gewandeld. En ondanks dat het een veel belopen route moet zijn hebben wij weinig wandelaars gezien.

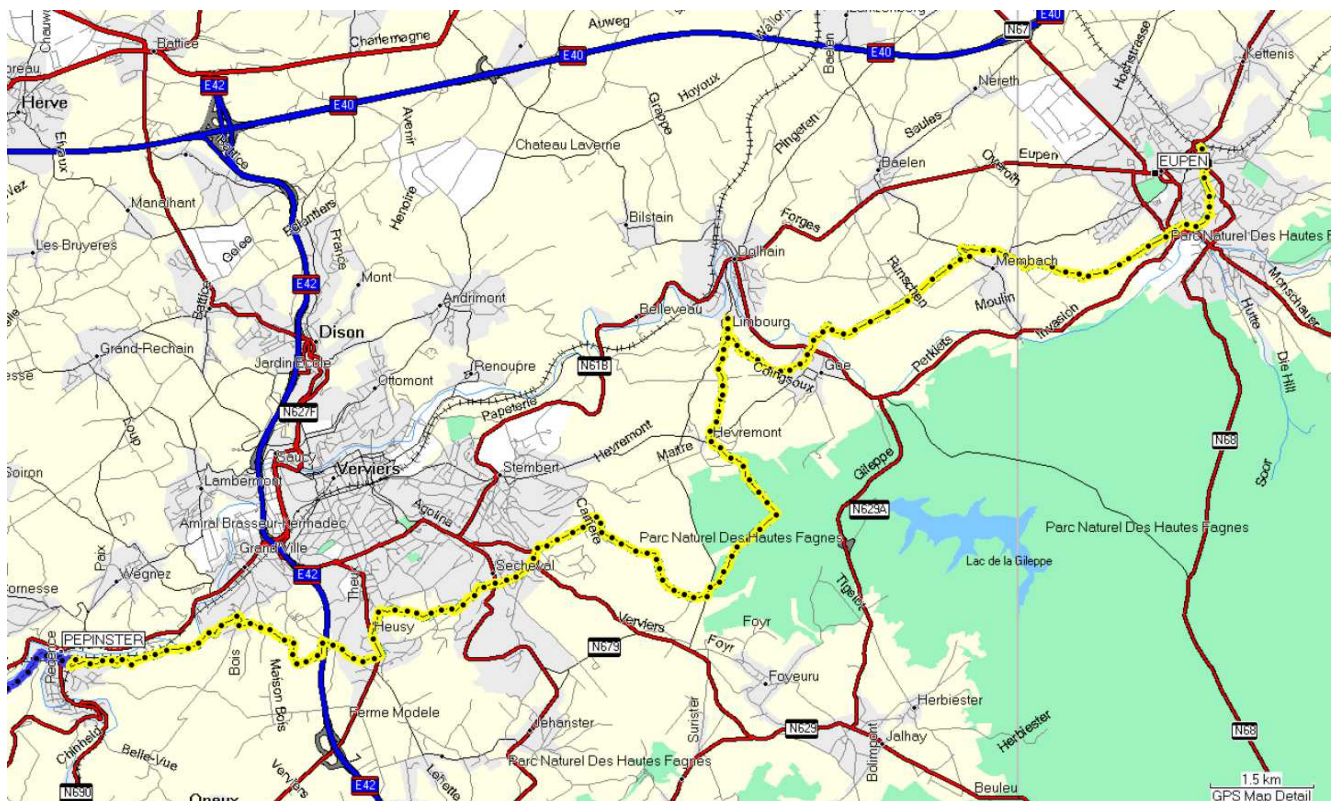
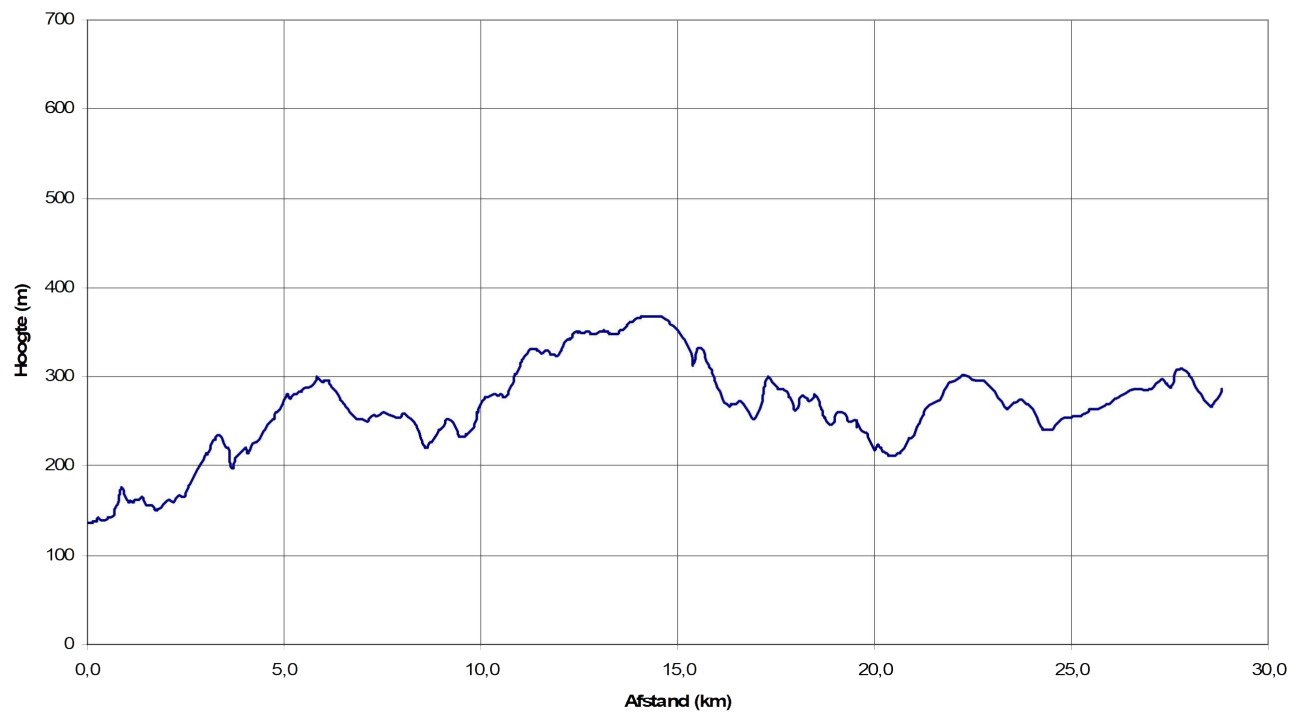
Het is een route die goed met het openbaar vervoer als dagetappes te lopen is.

Hoogteprofielen en kaarten

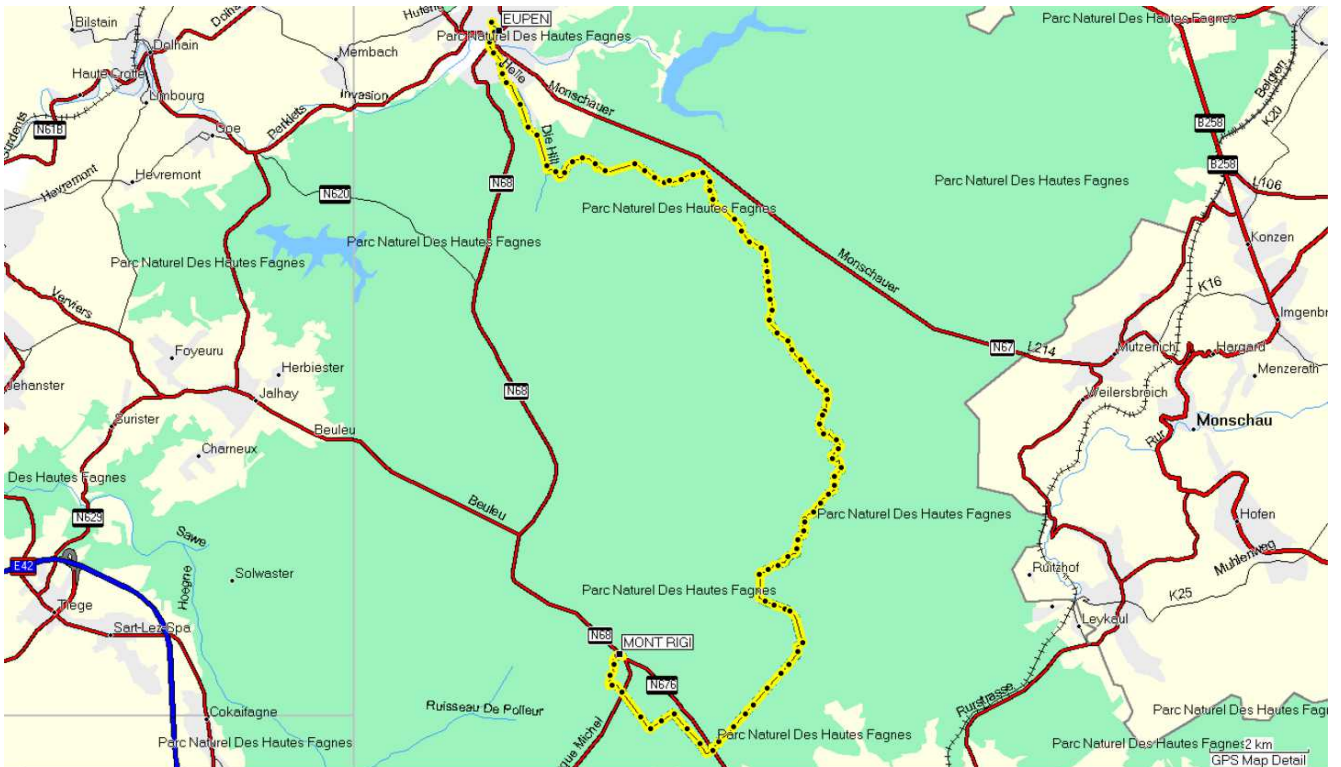
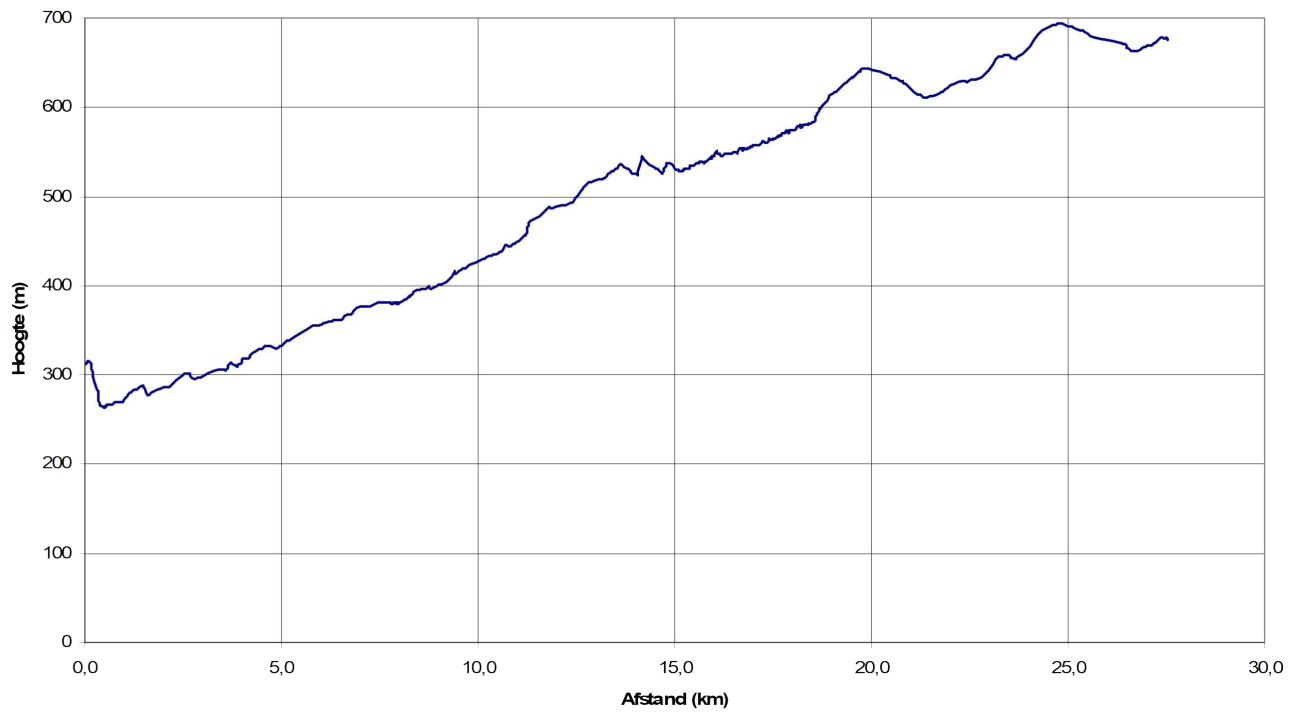
Angleur - Pepinster 03-02-07

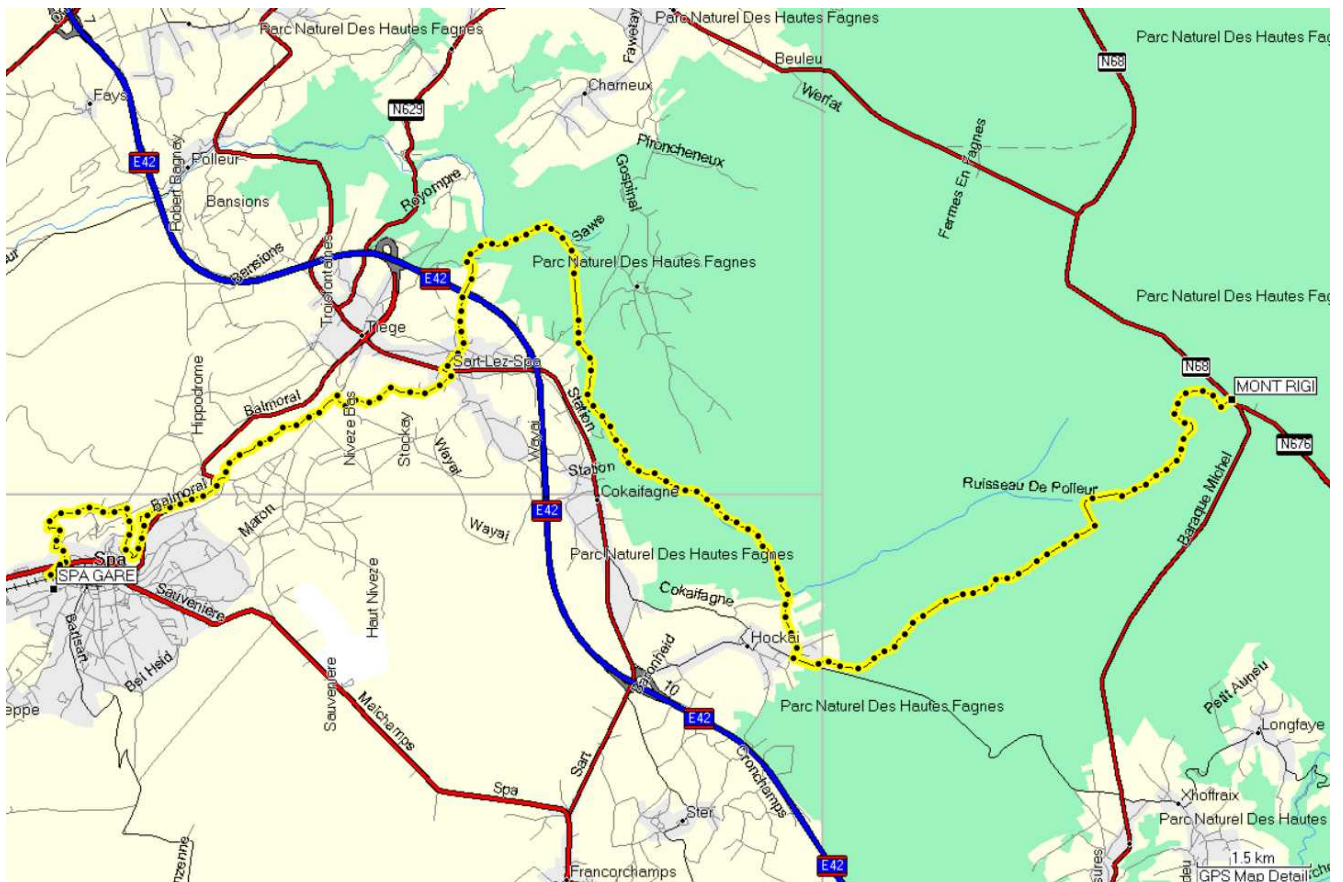
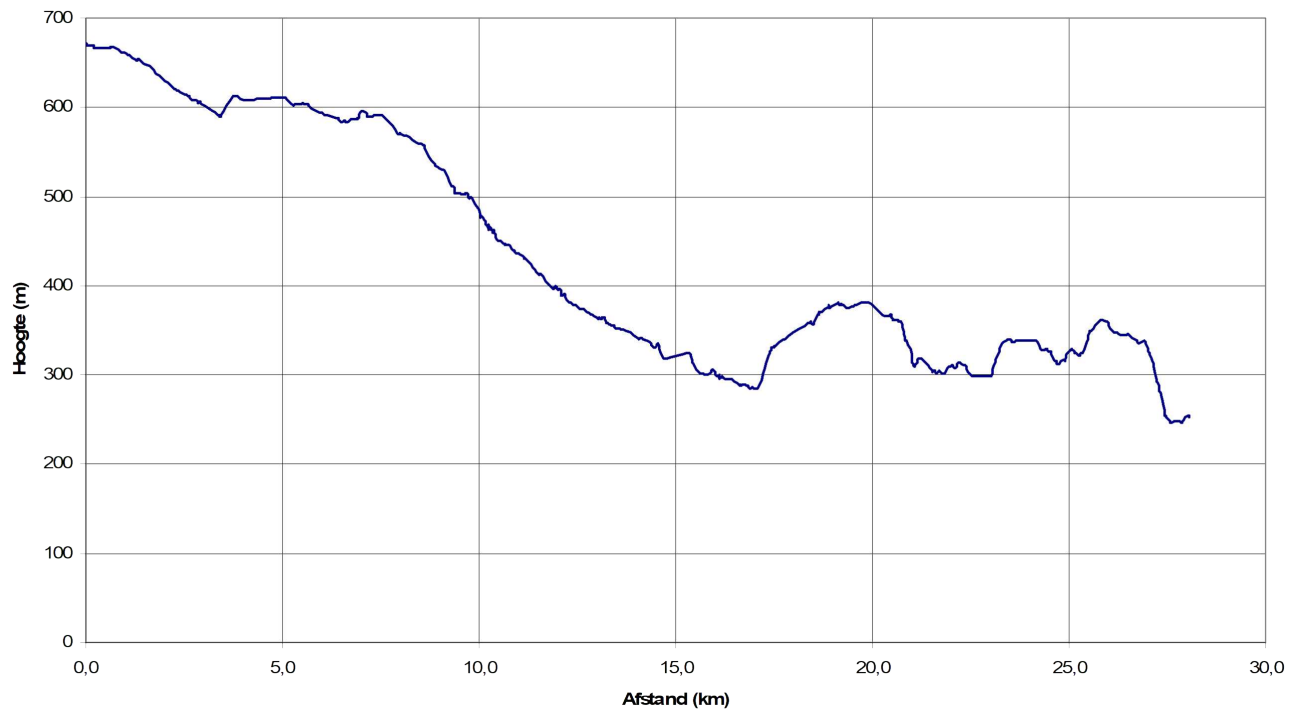
Pepinster - Eupen 17-02-07

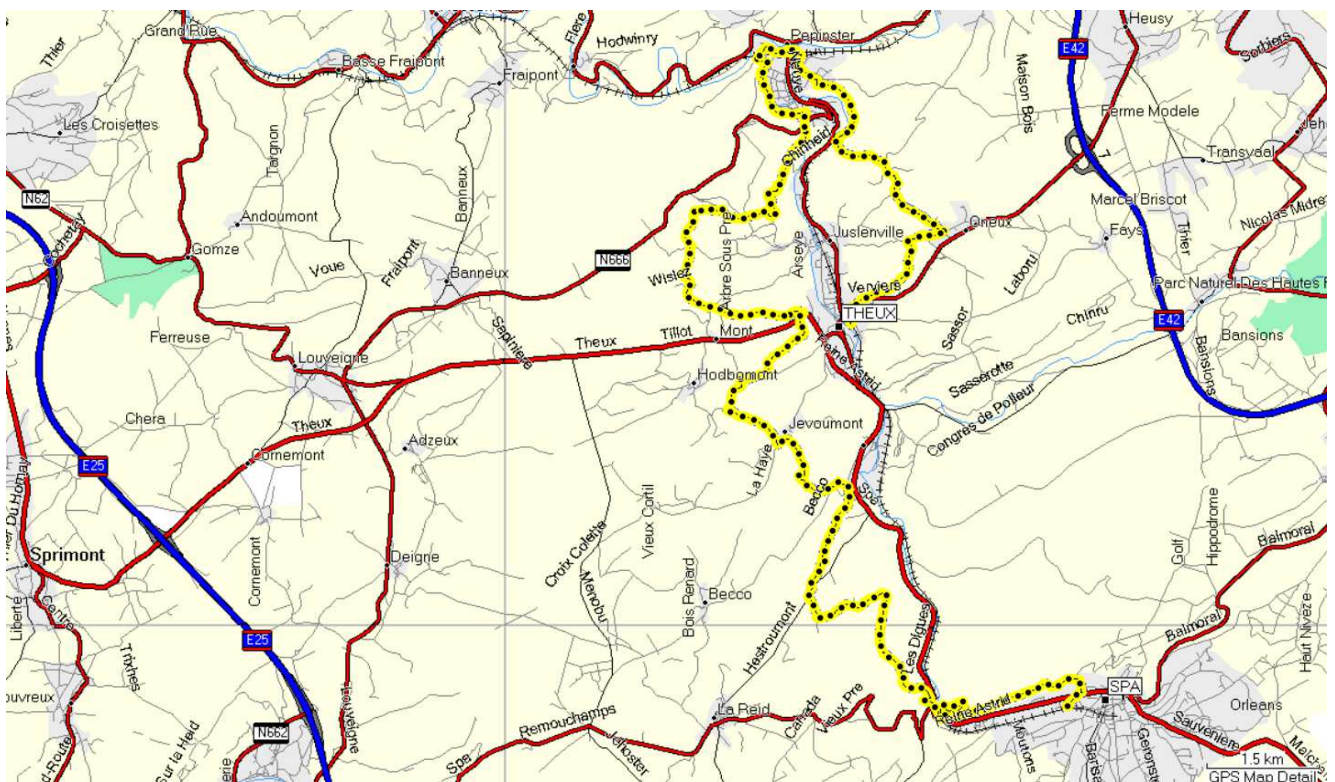
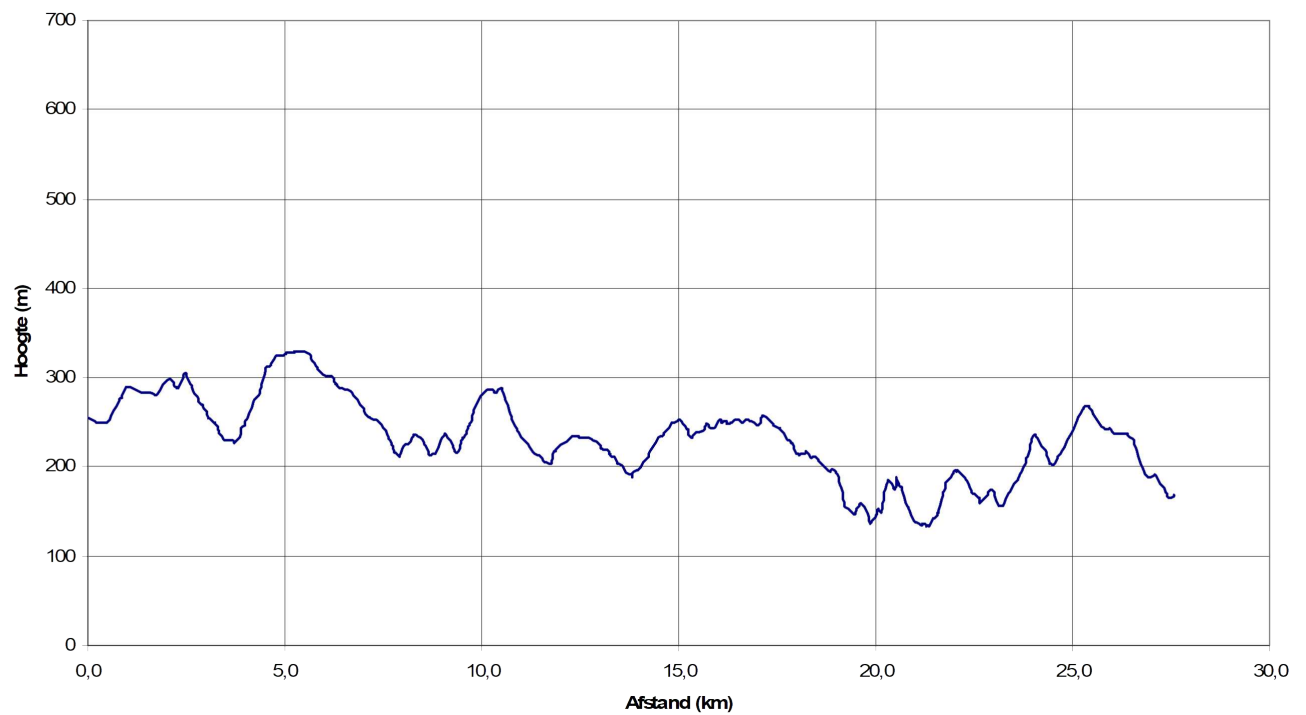
Eupen - Mont Rigi 11-03-07

Mont Rigi - Spa 25-03-07

Spa-Theux 14-04-07

Theux - Belleheid 05-05-07

